

ויצא לאור ע"י בית ההוראה "מעיין טהור"

הלכות אקטואליות ומעשיות

מתוך סדרת הספרים ש"ת הלכה למשה ופסקי שבת
מאת הרב ניב נסיר טלית"א
ראש בית ההוראה וממח"ס ש"ת הלכה למשה ומ"ז דק"ק מהנה אפרים

הלכות המצויות בבית הכנסת "בית מקדש מעט"-א

(מתוך ש"ת הלכה למשה ח"א)

שלא יסיח דעת המתפללים.

בתים גבוהים מביתכ"נ

על מה סמכו העולם שבונין בזמןנו בתים גבוהים מבית הכנסת ולא חוששים למה שאמרו בגמרא שבת (י). "כל עיר שגנתיה גבוההין מבית הכנסת לסופ' הרבה" ב"מ.

הנה הרא"ש ורוב הראשונים ומן (ס"י קג) כתבו שכל אישור זה הוא דוקא באופן שימושים במקומות שבוגה מעל בית הכנסת, אבל אם המקומות שמעל בהיכ"ן עשויו לנו בלבד מותר. אך אין בזה יישוב למנהגנו שימושתמים מעל בהיכ"ן הן בבתי פרטיטים גבוהים, והן בקומות.

עוד מצינו להרמב"ס (פי"א מהל' התפלה ה"ב) שכחוב "שבונין בית הכנסת וכו'". ומהריב"ח דיק מדבריו שככל האיסור דוקא כשבונין לכתיללה בנין לשם בית הכנסת, ולא כשלוקחים בנין מוכן וועושים ממנו בית הכנסת. ובפרטנו פלפלנו בדבריו. אולם גם דבריו אינם מוצאים לנו מנוח הויאל והרבה מבתי הכנסת שבזמןנו נבנו מתחילה לשם בית הכנסת.

עוד מצינו למאירי (שבת שם) שכחוב שככל האיסור הנ"ל הוא דוקא באופן שדיבות עשייו לשדרה וכבוד או לנוי, אבל אם סיבת הגבהת הבתים היא לשם מגורים, אין בזה איסור. וזה לכאורה ישוב טוב למנהג, וכן כתבו כמה מהחרונים וממנו לישוב על פי דברי המאירי. אבל באמת נראה שסתום סוף קשה לטסומך על דברי המאירי הויאל ודבוריו הם היפך דברי הרא"ש ושאר הראשונים הנ"ל שאסרו אם משתמשים בגובה שמעל בית הכנסת.

עוד אמר אחוי היקר הר"ר ערן נ"ז שהיות הקלו הויאל והתרבתה האוכלסיה בכל עיר ועיר, ואם היו הבחטים נמנעים לא היה לאנשים היכן לדוח, והבanno בספר סימוכן לדבוריו באורך.

ותבאו טעם נסוף למנהג (עפ"מ "ש הכהנה ג' וחמג"א), שלא יועל מה שנשפיר בתייגו, הויאל והגויים בלבד היכי מגבידים בתיהם. ואם כן הוא הדין בזמןנו שיש מי שאינו שומר תורה ומצוות (לבדיל אלף אלף הבדלות) ה' יחויר עמו ישראאל בתשובה. וכן אי אפשר להגביה בית הכנסת מעל כל הבחטים הויאל וחומרא הבהאה לידי קולא היא, שימנעו מלבדנות בית הכנסת לנמר, הויאל וכרכיך הדבר בחוזקה מרובה.

ומאן ראש הישיבה הגר"מ מאוז שלית"א בהסתמכו לספר כתוב סמק וטעם נסוף למנהג, שבימי חז"ל היו בנויים בתים בגובה של ב' קומות לפחות לכל היודר, ועליה זה אפשר להגביה, אבל במציאות ביום אין זה אפשרי, ורק לאנשים לעלות לקומה גבוהה מודאי.

תמונה בית הכנסת

ראיתי בכמה בתים נסירות שתלוים תМОנות על הקירות, אין בזה חשש שאני משתחווה בתפלה לתמונה?

יש לדון בשאלת זו בשני עניינים, האחד כמו ששאל השואל מושם החשש עבודה זהה או שימושה לתמונה, ועוד מצד שהתמונה מסיצה את דעת המתפללים. ובאמת מצד חשש עבודה זהה אין לחוש, שכן מן פסק בשלחן ערוץ (יו"ד סי' קמא) שאין חשש בתМОנות וכיו"ב, רק בנסיבות שבמדור שכינה ודק באופן שהתMONות בולטות. וכן אין לחוש שיראה שימושתאה לתMONות, כיון שבית הכנסת מוקם רבים הוא, ולא חוששים להשתחווה לחתונות או מבואר בגמרא ראש השנה (כד).

מצד החשש השני שהתMONות יסיחו דעת המתפללים, באמצעות הרמב"ם (בתשובה פאר הדור סי' פד) כתוב לחוש להז, ובאופן שהוצרך להתפלל במקומות שיש ציורים, כתוב שיש להעלם עיני, וכן מוכח מכמה מרבוטינו הראשונים. וממן בש"ע (ס"י צ סעיף כג) פסק כן: הגדים המצויריים אף על פי שאינם בולטים אין נוכן להתפלל בוגדים, ואם יקרה לו להתפלל בצד אחד או כוחל מצויר, יעלים עניין.

ובאמת לכורה קשה על כל הדין הנ"ל מהגמרא בראש השנה (כד): שמכינו שרב ושמו אל ההפלה, בבית הכנסת שהיה בו צלים דמות המלך, ואף שמטעם עבודה לא היה בזה חשש, כי ברבים לא חוששים לעבודה זהה (כמ"ש בגמרא שט). מכל מקום היה להם לחוש שהפסל יסיח דעתם מהכוונה לתפלה, ובפרטנו ש"ת הלכה למשה (ח"א סי' ד) הבאו כמה תירוצים לזה וגם מדברי האחرونים, והסבירו שהתרוץ המחוור ביותר הוא שה"צלם" (הפסל) היה מונח בצד או לעמלה מקומותם, וכן כתבו כמה אחרים והמג"א וגדרeli זמנו. וכן באנן שהחMONות בצד או למעלה מקומות איש, מוחר.

וכל עצם החשש בתMONות בבית הכנסת, הוא דוקא כשהתMONות חדשות ולא התרגלו אליו, ובידי עבודה אלייהם יש להקל, כמו שמצוינו (כגמ' מגילה כד, כה ע"ב) בכהן שמומין בידי שאסוד לו לישא כפיו משום שהציבור מסתבלין בו, ובכך שדח ווגיל בעירו מותר. ומוכח שככל שהתרגלו לדבר שמסיח הדעת, מותר. (וכ"כ בש"ז אור לציון ח"ב עמוד ס"ד אות יב, ועוד כמה מהאחרונים, ועי' בש"ז יביע אומר ח"ט סי' קח אותן מה).

لوح מודעות דיגיטלי

لوح מודעות דיגיטלי שעוברים בו הודיעות בסדר רץ, אין להקל לקובענו בתוך בית הכנסת, אף לא באופן שהתרגלו אליו, כיון שההודעות משתנות כל הזמן, וצריך לטלותו בכניסה לבית הכנסת וכדומה, באופן

מתוך דרישות ומאמרי
ראש בית ההוראה שליט"א

פִנְיֵי דָעַת

פגש בכל אלן שהוא חייב להם כסף, נהייה "מקובל".

- "דירה 4 זה כאן", הרأتي לו בתקופה שה' יאיר את עניינו....

[מבוסס על מקרה אמיתי בשינויים קליפים]

דורנו דור עקבתו דמשיחא הרוי בגין ואנחתה בעזה", רמושפה באנשים שמחפשים מזוז לביעויהם ומרפא למכוחיהם, "התריך" מגן בתופעה של "צדיקים נסתורים" ו"מקובלים עלימים"- שהחסתר והתעלומה הגוזלה שבhem היא מהיכן צוץ למקובלים, ומונצחים את תמיותם וצערם של עמק בית ישראל, ועוטים על גופם איצטלאן דרבנן בדמות ז肯 ופאות טלית ותפילין ופועלים "ישועות"- לכיסם ולהשbonן הבנק האיש שלהם או למלוי תאורתיהם.

ואף שישנם רבים וטובים צדיקים, וחסידים שאיננו מגיעים לעperf רגילהם, מגן ייש ליזהר מאותם אל שלא שננו ולא שימשו, ולא מסרו נפש שנים על גבי שנים על התורה והעובדה- והכריחו אותם לדודת אל העם ולהנהייג. ולא כל ירח בן יומו" שזקן ארוך לו עד ברכיהם, אותן הוא כי הוא מקובל ומלויב".

אבל, בן, גם אם מספרים עליון סיורי ישועות ברדייו...
ישועות ברדייו...

גדולה של לא אחר משכני מוכר הפלאלפל "אהרן לוי", מעוטר בטלית ותפילין וראש מוכן בחיל ורעדת....

• "הרואה?????", "אם... אני יודע שרך לפניו שבוע והוא סגר את חנות הפלאלפל שלו בשכונה ופשט רגל".

• "שש....", היסה אותו, "איך אתה מעיז לדבר על המלויב" הקדוש שרבים נושאו מברכותיו".

• "מה שמעית על ניסים שהוא עשה?".

• "תשמע כהה כתוב במודעה, ולודעת זה אסור לדבר על רבנים, וחוץ מזה נהא לך ששתם אנשים ממשמים לצדק 300 שקל בגיןה?".

• "300 שקל?...."

• "כן, מהיכן לדעתך הרוב יתפrens אם כל היום הוא מקבל קhalb?", ובכלל אני מתפלל על חרדי ממוקד שלא יודע את ה"יסוד" שהכסף הוא רק בכדי שייהה לברכה של הצדיק על מה לחול".

מוכבל, השבתי לעצמי..., טוב גם רעיון, במקום להיות "מקופל" כל אימת שהוא

• "סליחה, אפשר לעזור לך?"

• "כן".

שאלני אחד שהכיפה שעל ראשנו נראה כמנסה להפנות על הקוצים והדרדרים שתחתיתיה.

• "מי?!. שאלתי בא הavanaugh".

• "הצדיק הרואה, אמרו לי שהוא גור ברחוב השווענים 33".

• "השווענים 33" זה הבניין הזה, אבל נראה לי שיש לך טעות, כי חוץ מאחד השכנויות בבניין שהוא "רואה חשבון", אין כאן שם רואה".

• "תראה", הצבע לי על מודעה גדולה שהוציאו מכיסו.

הרוב המקובל הצדיק המלויב" ופועל הישועות רבנו אהרן לוי שליט"א "הרואה" זכוינו יין עלינו. מקבל קhalb כל يوم במעונו רחוב השווענים 33 בין השעות.....".

זעקו המילים. ומתהתרם התפרסה תמונה

זהו כלי גמור ובטלה דעתו. וכמ"ש בשורת אגרות משה ח"ג (חו"ד סימן כב). [יש לציין, מה שנזכר ביום מגנול חד פעמי] שמתקלקל לאחר השימוש בו, פטור מטבילה וכמ"ש הרמב"ם פ"ב מכלים ה"א שאיןם מקבלים טומאה.]. יש אפשרות להשתמש ללא טבילה באופנים הבאים:

א. להקנות לגוי [בଘבהה ובקניין כסף] ולחקת ממנו בהשאה, וכמ"ש בש"ע (שם סט"ז, וברא"ח סי' שחג ס"ז). ובמקום שאין נמצא גוי, לכוארה יש להקל בדיעד שיקנה עבورو דרך הטלפון.

ב. להפקיד את הכללי בפני שלשה, וכיון שאין לכלி בעליים פטור מן הטבילה. ראה ש"ת מנתת שלמה ח"ב (סימן ס"ו אות טז). ובספר זכרון דודו יקרא מייתי משמיה דהגרי"ש אלישיב זצ"ל.

ג. לעטוף את הרשות בניר כסף, באופן שאין הבשר נוגע ברשות עצמה, לכוארה יש להתир. אולם יש שפקפקו בזאת, היות ואין דרך שיקומו בכך. [היתר זה לא אמר בברור שהוא מוכח או בכבד, היות וצריך את חורי הרשות שהיא מקום לדם לזרב].

הרבי אליהו חיים פנחס שליט"א
מחבר הספר "הנשות למשה"

כלי החיב בתבילה ואין מקווה במקום

שאלת:

משפחה שנשעה לטייל למורומי הדר מירון והתיישבו לצלחות בשדר על כל' צליה הנקרא "מגנול" ולפתע נזכרו שרתת המגנול צריכה טבילה היהת והיינה תוצרת חזק, האם יש תקנה להשתמש בלא טבילה?

תשובה:

רשות מגנול תוצרת חזק חיבת בתבילה [על פרו רוב מיזבא מסין]. יש לציין שישנם רשותות תוצרת כחול לבן- ישראל ופטוריים]. והטעם לחיבב את הרשות בתבילה, היהת ונوتנים עליו את הבשר בצורהishiיה, וכמ"ש השו"ע (יו"ד סימן כב ס"ד). וברור הדבר שאין צריך להטביל את המתיקן עצמו, היהת ודיננו כח拙ה המחזקת לקידרה. ולא מועיל אם האדם יחליט להשתמש שימוש חד פעמי בראשת ואח"כ לזרקו, כיון ש מבחינת הכללי

רובי אליהו
כהן צדק שליט"א

נותן טעם בר נתן טעם דחתירה ודאייסורה

נותן טעם בר נתן טעם דחתירה/, הוא דין בהלכות אייסור והיתר. וביאורו כך באותו היום בישלו בו בשר ואחר פרווה, שהדין שמותר לאכול בתבשיל הפרווה עם הלב (כן הוא דעת היב"ר), אולם לדעת הרם"א ההיתר דוקא אם לא בישלו באותו kali ב-24 שעות לאחרונות).

טעם ההיתר- שטעם הבשר ניתן בסיר ומהסיר לתבשיל הפרווה וטעם הבשר כבר קלוש

עד שאין ראוי שיקרה עליו שם "בשר", ולכן מותר לאכול בתבשיל הפרווה בחלב.

נותן טעם בר נתן טעם דאייסורה/, כגון סיר שנחשב בו אייסור כמו בשר טרפ, ואחר כך בישלו בו מאכל היהת, מאכל זה אסור באכילה, שהרי בלווע בו אייסור ולעומם נשאר באיסורו ואינו נקלש.

שו"ת אקטואליות

ממוח"ר הגאון הגדול ר' ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים ונשיא בית ההוראה "מעין טהור"

שאלה:

יש לנו בעה"ב קשה ומשלים לנו פחות ממה שמקובל לשלם לבני מקצועינו, האם מותר לנו לעשות הפסכות גדולות יותר ולעבוד לאט בהתאם לשכר שהוא משלם?

תשובה:

בתוב הרמב"ם בהלכות שכירות (פרק י"ג הלכה ז') כי הפועל מוודה במלאת כל היבנה שלא יתבטל מעט כאן ומעט כאן ומbezitch את זמן של בעה"ב, אלא חייב לדקך על עצמו בזמן, שהרי הקפידו רבותינו על ברכת המזון שלא יבורך אותה מפני הפסד בעה"ב. ואפי' אם בעה"ב לא מתנגדתם כשרה יש להם את האפשרות לעזוב את מקום העבודה או לעשות מלאתן נאמנה, ומ"ן לנו גודל מיעקב אבינו ע"ה שעבד אצל לבן ובן הארמי החליף את משכורתו עשרת מונחים ויעקב הצדיר בפני נשוי ואתנה ידעתי את אביך, וכמו שאמר לבן היה ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותידד שניתי מעוני, אף על פי שלבן רימה אותו, יעקב אבינו ע"ה עשה את מלאתו נאמנה, וכ"ש במקומות שבעה"ב לא מರמה אותם רק הוא מסכם אתם על מחיר נמוך, ואני אונאה בשכירות פועלם שעלהם לעשות מלאתם נאמנה.

הרב יהודה משה
ישועה פתיה צצ"ל
מגדולי המקובלים.
בעל הרוחות מספרות ועוד
נלב"ע כ"ז באב ה'תש"ב

'אורק ימים בימינה, ובשמאללה עושר וכבוד'

ואם כן יש לתמורה על חכמי דורנו שעוסקים בתורה והם אינם חיים יותר מאשר בני האדם הפשוטים. וגם אין להם עושר וכבוד. ולא עוד אלא זהה בהפה, כי הם עניים ואביונים, וקומץ ההספק איןו מספיק אפילו לשלייש ולרביע, ובוודאי בכפו יבלענה...

צכל תורה שאין עמה מלאה סופה בטלה וגדרת עוזן - שיש להבין, מה צריך למלאכה? שהרי אמרת: 'בשמאללה עושר וכבוד' - והוא מתרעם בנחת ולא בצער. והתרוץ לזה הוא פשוט, והוא כי מה שאמרו רוז'ל: 'בשמאללה עושר וכבוד', זה שעוסק במלאה עם עסוק בתורה, אז יברכוו ה' בעושר וכבוד. כמו שאמרו רוז'ל על פסקו 'ברוך ה' אלוהיך' - יכול ישב בטלי?! תלמוד לומר: 'בכל מעשה ידין אשר תעשה' - וכך כל תורה שאין עמה מלאה סופה בטלה.

ולפי שבעונותינו הרבנים, רוב התלמידים חכמים שבזמןינו אינם עוסקים במלאה, רק לוכדים הספקה מקופת הקחל, וכך אין מוצאת הברכה מקום לחול בדבר המנוי.

הגה"צ ר' אברהם יעקב הכהן פאם צצ"ל
ראש ישיבת "תורה ודעת"
(מתוך ספר מורה צדק)

בן אורחה

לביש ישן לצד רבבים בכדי שיילמד טוב יותר

שאלה:

האם מותר לביש ישן לצד רבבים אם זה יגרום לו שיתחיל ללמידה טוב יותר?

תשובה:

דבר זה לא יועיל לנו שילמד טוב יותר, ולפיכך אין מקום לשאללה זו,ADRABA זה יוריד לו את החשך ללמידה ויגרום לו גם לשנוא את המלמד וגם אי אפשר יהיה להאישמו בזה, היכן הוא הבהיר לזה מצד הלכה? ובשלמה אם יש תועלת מזה שעיל יידי זה למד יותר טוב,נו לחשולות יש היתר, אבל באמת אין תועלת שהרי אין מועיל כלל, לא זו הדרך אין זו דרך של כלום, רק צרכיים להיות חס על כבודו של הילד, וזה מגיע לו שיחוס על כבודו של הילדי יהוד, ילדי קדושים, ובמקרה שיש צורך ללמידה משהו ולהנכו צריך להיות ביחידות ואם יש צורך להגיד לו מוסר בו ברגע יש אופנים אחרים אבל לא על ידי בושה חס ושלום.

אני יודע ממלמד אחד שזאת הייתה הבדיקה שלו כאשר היה רואה אצל ילד שהוא מהורהר באמצעות הלימוד היה צועק "בריניגט עם נגען וואסעד" (תביא נטלה ליטול ידים של בוקר) וכל החלטה זהה והוא זו בדיחה טובה וחכמה מאת המלמד ואפי' הילד מתבונש באופן נורא, לא זו הדרך!

פסקין שבת / הרב יוסף שלום

שמחה גדולה שרתה השבוע בעולם תורה וההלכה עם הופעת ספר פסקי שבת חלק ראשון, מאת מורהנו ראש בית ההוראה הרב הגאון ר' יניב נסיר שליט"א, לחבר סדרת הספרים ש"ז הלכה למשה שנפוצו בכל הארץ ותקבלו באחדה רבה בקרב תלמידי החכמים ובני התורה.

הספר החדש שכולל פסקי הלכות מצוות לפי סדר השלחן ערוך, עם נימוקים ומקורות, התקבל בשמחה רבה אצל גדולי ישראל, בהיות והוא דבר הנזכר מאד לדרכו, ספר שיתן מענה בנושאים חדשים ומצוים שלא התרero עד כה.

בתוך הספר שככל הלכות הכנה לשבת, עונג שבת, הדלקת נרות שבת, קבלת שבת, קידוש, מזבח ו כלים חמ拜师学艺ים, ניתן למצוא פירות מדויק ומעשי למקורים מצוים וסבירים כאחד, כך למשל ימצא המעניין בהלכות הדלקת נרות, פרק שלם וברור למתארחים בתמי אחדים, בת מלון, ישיבת, בית רפואה, צימר משותף, ועוד. כך שהמופיע ימצא מדריך מעשי לנוהג במצבים אלו. בנושא זה נכנס הרב המחבר שליט"א לכלל הבעיות שיכולה להחצור וחתר לפתרון הלכתית ברוחו, כמו הדלקת נרות שבת על ידי "נורות לומים", והעליה להתир. או האם אפשר להדליק את תאות הרשותים בשביל נר שבת.

קובע ברכחה לעצמו הוא הלכות מוקצת

הגאון הגדול ר' דוד יוסף שליט"א הבר מועצת חכמי התורה,

הגאון הגדול ר' יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן,

הגאון הגדול ר' ברוך שרוגא שליט"א ראב"ד ירושלים, בשיא בית ההוראה מעין טהור

**את הספר ניתן להשיג
ברשות הנויות
יפה נוח - פלאדיים.
ובטלפון 0527-150-637**

מן ראש הישיבה רבינו מאיר מאוז שלייט"א ר' נסא רחמים

מן הראשון לציון ר' יצחק יוסף שליט"א

הגאון הגדול ר' דובנן אלבז שליט"א ר' אור החיים,

שהתחלקו לתשעה (!!!) פרקים מפורטים ומדריך את המיעין בכל המקורים המצויים, כך למשל מובא פרק שלם שעוסק בכל המשפטים המצויים כיום חול קינתי, ספינר, מונופול ועוד, מה דין. פרק נוסף עוסק בכל הכלים החשמליים ומকשיiri רפואה בפירות ובפסיקת מה דין.

מנגד עומד הרב המחבר כמבואר בהקדמה להסביר את המקורים שאינם מצויים, בכדי לא להזכיר ולהללו את הקורא. וגם בnimוקים והמקורות השתדל לתמצת את הדברים עד כמה שנitin.

על הכולנה, שמהו גדולי תורה שליט"א שהספר יצא מיידי מחבר שהינו פוסק חשוב שכבר התמחה בפסקת דין רבי שועל על שולחן מלכים ועورو הר השוב בעולם. והתקבלו דבריו לפני כל יודעי דעת ודין, וכן פסקי הדין המובאים בספר הינם יוצאים תחת ידו של תלמיד חכם בר סמכא.

השבוע נכון מ"ר הרב המחבר אל גדולי הדור שליט"א להביא ספרו לפניהם, והם קיבלו אותו בשמחה וחביבות רבה.

הרב המחבר שליט"א נשא ונתן לפניהם כמה חידושים המובאים בספר, ואמר לפניהם את החידוש שקהליפות ביצים אינם מוקצה, גדולי הדור שליט"א שמהם בדברים וסמכו ידיהם על הדין הלכה למעשה. וברכו את הרב שיזכה להשלים הסדרה כולה ולהבר עוז חיבורים נפלאים לתועלתם עם ישראל.

הגאון הגדול ר' אליהו שלזינגר שליט"א רב שכונת גילה ואב"ד ירושלים,

הגאון הגדול ר' אליהו מאדר שליט"א מחבר הוראה ברורה תורה.

